

MODEST TOST PUÑET: UN METGE MONT-ROGENC

MARTÍ ROM

L'Ajuntament ha decidit posar el nom d'aquest metge mont-rogenic a la nova “Unitat de Fisioteràpia i Rehabilitació” que es va inaugurar l'1 de març prop passat.

Modest Tost Puñet fou qui, a inicis del segle XX, va aconseguir l'eliminació dels camps d'arròs que hi havia als terrenys a tocar del mar i que ocasionaven grans mortaldats al poble. Havia nascut el 10 de gener de 1880 a Mont-roig, era fill de Damià Tost Marcó dit Petroli i de Maria Puñet de cal Teodoro; va tenir quatre germanes: Dolors, Maria, Rossenda i Teresa. Aquesta última és la meua àvia paterna, casada a cal Panadero (amb Miquel Martí Aragonès). A cal Damià Tost era al carrer dit ara de Riba i Mestre núm. 11, on actualment hi ha la farmàcia. També tenien una “Pobla”; recordo de xiquet haver-hi anat a visitar l' “oncle Modesto”. Aquesta finca tocava a la carretera de València, vessant muntanya, a l'alçada del punt quilomètric 1140.

El meu avi Francesc Rom Serra va dedicar un dels capítols del llibre (inèdit) “Guspies (de la història de Mont-roig)” a “l'oncle Modesto”. L'avi estava casat amb Dolors Ferratjes Tost (la seva mare, Dolors Tost Boronat, filla de Francesc Tost Marcó, era cosina germana del Doctor Modest Tost). L'avi escriu: “Una de les coses fonamentals per la història d'un poble és la de fer conèixer les intervencions dels seus fills que hagin fet mèrits per aixecar el seu nivell cultural o hagin ajudat decisivament al seu desenvolupament. Dissortadament hi ha fills de Mont-roig que ara resten en el més terrible dels oblitats...”.

Passo a resumir alguns dels fets més importants de la seva vida. Va acabar el batxiller a Tarragona el 1898 i es va llicenciar en medicina el 1906. Exercí a Mont-roig del 1906 al 1911. A continuació anà a Les Borges del Camp, on es casà amb Dolors Dalmau Bella, de Valls. Van tenir la Maria Dolors.

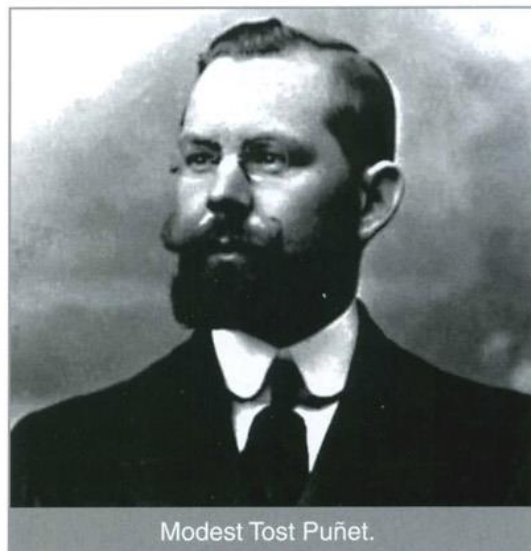
En aquella època a Mont-roig hi havia importants plantacions d'arròs; sabem que cap a la meitat del segle XIX es produïen uns 30.000 kg. Això portava periòdiques febres que duraven setmanes i a vegades mesos. Aleshores les medicines eren escasses i no estaven a l'abast de tothom. Penso que això fou la causa de la davallada del nombre d'habitants de Mont-roig; el 1850 hi havia 2.500 habitants i el 1900 sols eren 2.269.

El doctor Modest Tost Puñet, sempre d'acord amb l'Ajuntament, va començar a moure fils per tal que fos suprimit aquell conreu. Feu treballs i estudis sobre les conseqüències d'aquelles febres i hagué d'anar a presentar-los al Ministeri de

Sanitat de Madrid. Finalment s'aconseguí el permís per abandonar el conreu d'aquelles terres.

Modest Tost Puñet, després d'un curt període a Les Borges, se n'anà a Barcelona (1914). En el llibre “Metges i farmacèutics catalanistes (1880-1906)” (2001) de J.M. Calbet Camarasa i Daniel Montaña Buchaca, s'hi diu que ja al “1902 féu el discurs **Estructura i funció del ronyó** al Centre Escolar Catalanista...”. Va exercir de cirurgià, fou un dels fundadors del Casal del Metge i participà activament en el Sindicat de Metges de Catalunya. Des del 1919 va formar part de l'equip dels Dispensaris Municipals de Barcelona, arribant a ocupar importants càrrecs. També fou, des del 1930, metge del Registre Civil de Barcelona i acabà presidint aquest cos de metges. En el llibre “Diccionari biogràfic de metges catalans” (1983) de J.M. Calbet Camarasa i Jacint Corbella Corbella, s'hi diu que fou “membre actiu de la Mutual Mèdica de Catalunya i Balears en l'etapa de la fundació de l'entitat. La dissort s'apoderà d'ell, va començar a tenir problemes de la vista que l'obligaren primer a deixar de fer de cirurgià i després a reduir la dedicació a la seva professió. Quan ja es trobava amb les forces molt minvades pel seu estat de salut, allitat i tot, un estol d'amics de l'Ajuntament i del Casal del Metge li oferiren una placa de plata nomenant-lo president del Casal del Metge. Va acabar pràcticament cec. Va morir a Barcelona el 10 de gener de 1961; era el dia que feia 80 anys.

L'avi escriu que “el seu enterrament fou un gran condol... Moria un gran home, un mont-rogenic que estimava intensament el seu poble... Modest Tost Puñet fou sempre admirat per la seva senzillesa, bondat i humanitat...”.

Modest Tost Puñet.